

De koe (vervolg)

En dan deze maand een soort van vervolg op het stukje van de vorige maand. U weet wel, het stukje dat eindigde met de koeien in de wei en waar ik zo respectvol naar keek als ik Weerdinge binnen reed. Ik vind het een schitterend gezicht, zo'n kudde koeien in de wei. Ook de plaats waar zo'n kudde hoort! Een koe hoort in de wei zoals een postbode bij de post hoort, zoals Harrie Doedens bij de sportschool hoort, zoals de voetbalvereniging bij Valthermond hoort, zoals de dominee bij de kerk hoort, zoals Hansie Kes bij de supermarkt hoort. Maar helaas, al dit moois raakt steeds meer in verval. Pa en Ma koe zullen zich er wat minder van bewust zijn.

Was het vroeger nog een normaal gezicht, een koe in het groene land, en deden we ook dingen die voor een dier normaal waren, tegenwoordig kijken we eerst naar de portemonnee om te zien wat we normaal moeten vinden. Geld is de reden voor alles. Maar net als in de Ajax-soap: je kunt je beter op de kwaliteit richten dan enkel en alleen op de portemonnee. Dan gaat wel even goed, maar als de kwaliteit goed is, komt de rest vanzelf. Zoals Maarten van Rossum al zei in zijn oudejaarsconferentie: we moeten ons zeker niet richten op de deskundigen. Meer naar de basis, wat meer boerenverstand. Niet meer die idioterie. Bijvoorbeeld als je in schulden handelt, moet je met een beetje boerenverstand toch wel aanvoelen dat zoiets niet lang goed kan gaan. Dat het een keer moet gaan knallen. Het kan allemaal wel iets rustiger!

Maar even terug naar de koe. Ik geniet enorm van dat overleg en respect tussen de melkgever en melkner. Niks geen flauwekul, je krijgt wat je ziet. Niks geen idiote constructies waardoor het meer lijkt dan het in werkelijkheid is. De melkner doet ook gewoon zijn ding en laat de koe de koe. Meer dan hij krijgt, zit er niet in. Daar helpt geen getier en gevloek aan. Na het melken gaan de melkgever en melkner ieder hun eigen gang. De transactie is naar beider tevredenheid afgesloten. De melkgever weer richting de wei op om de productie op peil te houden. De melkner om de boel af te werken. Zo moet je in het dagelijkse leven toch ook met elkaar kunnen omgaan? Niet dat gesjor en getrek aan elkaar. Ruimte laten en een beetje ons boerenverstand gebruiken, dan kan het leven toch niet zo moeilijk zijn?